

Situatie van een varkenshouder met 3.000 vleesvarkens

Een varkenshouder heeft vier stallen waarvan twee met luchtwassers, maar ook twee stallen waar nog geen luchtwassers op staan. Het huidige beleid dwingt hem om voor 1 januari 2022 twee extra luchtwassers te plaatsen. Zijn onmogelijke dilemma: ik kan de investering van 200.000 euro niet terugverdienen door extra inkomsten. Maar als ik de luchtwassers niet plaats, mag ik per 1 januari 2022 geen varkens meer houden.

Resultaat: om hetzelfde te blijven doen, wordt hij opgezadeld met een jaarlijkse extra last van 20.000 euro aan rente en aflossing. En het is nog maar helemaal de vraag of de bank dit wil financieren gelet op de onzekerheid in de sector en zijn huidige schuldenpositie.

Dat de varkenshouder moet reduceren in ammoniakemissie begrijpt hij, maar hij wil wel toekomstperspectief behouden voor hem en zijn bedrijfsopvolger. Door de extra regels die gelden voor intern salderen wordt het uitbreiden in de toekomst moeilijker gemaakt. Dit bedrijf stoot nu 3.900 kilogram ammoniak uit. Volgens het Kabinet mag hij deze ruimte gebruiken om te verduurzamen en te ontwikkelen, echter de Provincie Noord-Brabant brengt die ruimte terug naar 2.175 kilogram.

Feitelijk mag de varkenshouder dus geen gebruik maken van zijn interne stikstofwinst omdat de Provincie hem deze extra beleidsregels oplegt waarvan nog maar de vraag is of het stalsysteem over 10 jaar is geaccepteerd. Vanwege het klimaat worden er waarschijnlijk bronmaatregelen geëist. Vervolgens is 2.175 kg stikstof vergund en tevens het plafond waar hij en zijn komende generaties mee vooruit moet.

Om die reden lopen zijn verdiensten terug en verdwijnt definitief elke financiële ruimte om zijn bedrijf de komende jaren verder te verduurzamen. Er zijn simpelweg geen middelen om innovaties en/of eigen creatieve ideeën aangaande maatschappelijke betrokkenheid voor te financieren. Met zo'n perspectief kan hij ook vergeten dat de jonge generatie het bedrijf wil overnemen.

Als deze varkenshouder onverhoopt moet stoppen, mag hij slechts 900 kilo verkopen en moet hij ook zijn dierrechten inleveren. Een zeer trieste situatie.

Omschakelen naar biologisch is geen alternatief. Dan moet hij naast de luchtwasser nog heel wat meer investeren terwijl hij pas na een overgangperiode de wat hogere prijs voor biologisch vlees krijgt. En het is maar de vraag of de beperkte markt voor biologisch varkensvlees veel extra aanbod in korte tijd aankan.

Kortom, dit is geen gewenste situatie waarin hij altijd verliest (investeren/vermogen) in de keuze die hij maakt.

Conclusie: Indien deze boer geen financiële middelen of financiering beschikbaar heeft dan wordt hij gedwongen om per 2022 te stoppen en daar biedt het flankerend beleid van de provincie geen oplossing

Situatie van een melkveehouder met 92 koeien

Een melkveehouder heeft een stal van 120 koeien. Het overgrote deel van de stal is uit 1988. Daar kunnen 80 koeien in. Hij heeft in 2010 zijn stal uitgebreid naar 120 koeien. Het bedrijf had bij invoering van het fosfaatrechtenstelsel 100 koeien. Na invoering van de fosfaatrechten heeft hij nu nog 92 koeien zijn stal.

Uiterlijk 1 januari 2022 moet zijn jongveestal en het oudere gedeelte van de melkveestal zijn aangepast, maar er is nog geen enkel technisch systeem voor jongvee beschikbaar. De eerste stap voor z'n nieuwe stal is het aanvragen van een vergunning. Maar dat kan niet zolang niet duidelijk is wat voor stal hij wil bouwen. En hij kan geen investering voorbereiden in een stal die nog niet bestaat.

De melkveehouder heeft geïnvesteerd voor 120 koeien, maar door de fosfaatregelgeving houdt hij nu maar 92 koeien. Bovendien moet hij nog eens 100.000 euro extra investeren in een andere vloer voor een deel zijn melkkoeien en het jongvee om te voldoen aan het Brabantse veehouderijbeleid.

Bij een totale omzet van 300.000-350.000 euro houdt hij geen inkomen over om zelf van te leven of om te investeren in biodiversiteit, circulariteit en dierenwelzijn.

Het bedrijf heeft nu een stikstofplafond van 1560 kg. Het bedrijf moet een nieuwe Wnb vergunning aanvragen omdat de jongveestal en een deel van de melkveestal aangepast moeten worden.

Als het bedrijf intern saldeert houdt het 1300 kg over. Hij krijgt dus veel minder ruimte voor ontwikkeling. Als het bedrijf stopt houdt het uiteindelijk maar 490kg over om te verhandelen naar andere veehouderijbedrijven of andere economische ontwikkelingen. Door deze ontwikkeling daalt zijn bedrijf enorm in waarde en is het nog maar de vraag wat de markt overheeft voor de waarde van de stikstofrechten op dat moment.

Conclusie: Indien deze boer geen financiële middelen of financiering beschikbaar heeft dan wordt hij gedwongen om per 2022 te stoppen en daar biedt het flankerend beleid van de provincie geen oplossing.